Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda". 30 Montgomery St
Jersey City. N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 160. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 25-го СЕРПНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 25, 1982 No. 160. VOL. LXXXIX.

В. СТУСОВІ ПРИЗНАЛИ ЛІТЕРАТУРНУ НАГОРОДУ

Роттердам, Голляндія. — На міжнародному фестивалі поезії, який відбувається в цьому місті вже від кількох років, жюрі признало також нагороду для українського поета й літературного критика, політичного в'язня совєтських в'язниць і концентраційних таборів, Василя Стуса.

Василь Стус

Від трьох років організатори цього успішного літературного фестивалю призначують літературні нагороди таким поетам, які в будь-якій країні світу потрапили в невідрадні обставини, тобто переслідуються з різних, переважно політичних і національностевих причин. Ця нагорода подумана, як моральна й матеріяльна підтримка даному поетові (сума 10,000 голляндських ґульденів).

Василь Стус — четвертий з черги переслідуваний поет який удостоївся цієї міжнародної нагороди. В обґрунтуванні фестивального жюрі, яке прочитав перед усіма учасниками свята поезії видавець Лоренс ван Кревелєн, говориться що відзначенням поетичної творчости В.Стуса жюрі хоче звернути увагу взагалі на переслідування української мови і культури у Совєтському Союзі. Згідно з даними міжнародного квартального часопису, під сучасну пору 24 українські письменники перебувають в ув'язненні, або в таборах примусової праці.

Про цю небуденну для українців подію в Роттердамі Адріян ван Діс написав обширне звідомлення, яке появилося в почитному голляндському часописі „НРС Гандельсблят" ще 17-го червня ц.р., а нагороду В.Стусові признано попереднього дня, тобто 16-го червня. Стаття ван Діса об'єктивна і не забруднює світлого імені поета-мученика російським ярликом, що дуже часто трапляється в інших інформаціях про подібні події.

Наприклад, в західньонімецькому місті Кельні також недавно відбулася подібна імпреза (Інтерліт-82) і хоч там фігурують такі імена, як Олесь Бердник, Микола Руденко, Іван Світличний і В.Стус, неуважний, або незорієнтований читач може помішати їх із російськими діячами культури, яких у списку аж 23 і всі вони змішані разом, як літератори з СССР.

В.Стус 1938 року народження, закінчив педагогічний інститут, служигв в совєтській армії, потім навчався в Інституті літератури Академії Наук УССР. Його твори публікувалися в багатьох республіканських періодичних виданнях. У вересні 1965 року Стус, разом з Іваном Дзюбою, виступив перед глядачами в київському кінотеатрі „Україна", закликаючи киян протестувати проти таємних арештів і закритих судів, які саме тоді розпочалися в Україні проти інтелегентської верстви і молодих літераторів. Після того його виключили з аспірантури а через рік звільнили з праці. Від 1972 року В.Стус перебуває в ув'язнені.

У Гарварді працюють над збірником „Лемківщина"

Кеймбридж, Масс.(ФКУ) — В рамках сучасної діяльности Українського Наукового Інституту в Гарварді треба відмітити працю над політематичним збірником „Лемківщина". Під цю пору матеріяли, які творитимуть зміст збірника, знаходяться в прикінцевій фазі опрацювання.

Головному редакторові збірника, проф. Богданові Струмінському, допомагає Іван Гвать, який прибув сюди на запрошення УНІГУ з Мюнхену.

Іван Гвать

І.Гвать, український студент, народжений в Чехо-Словаччині, звідки виїхав 1968 року. Закінчив студії філософії в Римі 1968-71 рр. Під сучасну пору він студіює філософію та східньоевропейську історію на Мюнхенському університеті. Друкується в українській пресі, зокрема в Европі та в журналі „Сучасність".

І.Гвать вивчає питання історії та сучасного положення української меншости в Чехо-Словаччині та в Польщі. Для збірника „Лемківщина" він опрацьовує розділ про історію галицької, північної Лемківщини з особливою увагою до подій недавнього минулого: виселення лемків до СССР в 1945-46 роках, депортація на „земє одзискане" 1947 року та до проблематики розташування української меншости в Польщі і післявоєнний період аж до 13-го грудня 1981 року.

Табір танцюристів на Союзівці, пописуватиметься в п'ятницю

Учасники танцювального табору на Союзівці в одному з минулих років пописуються у фіналі заключної програми. Цього року в таборі бере участь 75 молодих дівчат і хлопців.

Союзівка. — Виступ українських народних танків у виконанні учасників танцювального табору на Союзівці відбудеться в п'ятницю, 27-го серпня о год. 8:30 на Союзівці.

Табір, який відбувається під проводом хореографа й учителя танків Петра Марунчака (від 1978 року), притягнув 75 студентів цього сезону на курси українських танків.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ВІДНОСИН ЗСА І СССР

Вашінгтон. — У суботу, 21-го серпня, новий державний секретар ЗСА Джордж Шулц скликав на цілоденну конференцію, присвячену совєтським питанням, всіх добрих знавців і високопоставлених осіб-експертів у теперішньому і минулому цієї ділянки в Уряді Реґена і за часів попередніх адміністрацій у Вашінґтоні.

Речник Державного департаменту пояснив потребу таких нарад тим, що тепер, коли справа Ливану начебто полагоджена, американські керівники відчувають потребу по-новому поглянути на відношення до Совєтського Союзу.

Це особливо важливе в обличчі того, що поганий стан здоров'я Леоніда Брежнєва пророчить деякі „переходові зміни" на чолі кремлівського керівництва. Про це та про інші аспекти американсько-совєтських відносин, — включно з газопроводом з СССР до Західньої Европи, — нараджувалися тут сімнадцять державних діячів. З цієї кількости експертів відомі імена: Александер Гейґ, Гелмут Сонненфелд, Доналд Рамсфелд, Гаролд Бравн, Джеймс Баклі і Каспар Вайнберґер.

Відсутній був Генрі Кіссінджер, якого до речі, і не запрошували, бо він натомість разом з іншими діячами відбув конференцію з Дж. Шулцом у вівторок, 17-го серпня, на тему Близького Сходу, експертом справ якого його загально уважають. На питання розчарованих симпатиків Кіссінджера, які допитувалися Шулца, чи буде він все частіше прислухатися до „унапрямлювача" закордонної політики Генрі Кіссінджера, державний секретар відповів, що це він, Шулц, є таким власне „унапрямлювачем американської політики", а не хтось інший.

Подробиць про саму конференцію не подано.

Боряться за життя засуджені на смерть

Старк, Фльорида. — На смертній листі в ЗСА є понад тисячу засуджених, які роками (деякі коротше) чекають на виконання вироку. Цих засуджених є 1,025 мужчин і 13 жінок.

Від часу, коли Верховний Суд скасував був у 1976 році заборону страти за тяжкі злочини, багато стейтів знову повернулися до смертної кари.

Фльорида була першим стейтом, що відновив смертну кару, і тут є найвище число засуджених, бо аж 181 особа, яких суд визнав винними (за убивство переважно) і засудив на смерть.

Другим стейтом, де є наступна найбільша кількість засуджених на страту, є Джорджія, де чекає смерти 118 осіб. Найбільша кількість смертних вироків походить із стейтів глибокого півдня, на які припадає від 65 до 70 відсотків всіх засуджених. З 1,038 всіх засуджених на смерть в ЗСА — 438 чорних, тобто 42 відсотки.

Від 1976 року, коли знесено Верховним Судом заборону карати на горло злочинців, померло всього п'ять засуджених. Чотири з них, — всі білі американці, — до останньої хвилини впевняли, що вони хочуть бути покарані і вимагали виконання вироку. Ці четверо були страчені в стейтах —Юта, Індіяна, Вірджінія і Невада. На Фльориді перший страчений був Джан Спенкелінк в 1979 році. Він був єдиною особою з засуджених, що до кінця змагався проти виконання вироку, але програв справу.

Всі інші чекають на страту (один з них — чекає вісім років), яку постійно вдається відсунути завдяки добровольцям-правникам, які беруться з ідеалістичних мотивів за оборону засуджених.

Досі їхні заходи були дуже успішні, якщо порівняти кількість засуджених на страту і скараних. Але їх, таких правників-оборонців, не так багато. Листа ж засуджених на страту хоч помалу, проте зростає з огляду на розпаношення убивств, ґвалтування й розбою, які в свою чергу впливають на населення Америки вимагати від суддів адекватних кар за тяжкі злочини. Такі правники почали дуже відчувати навал праці, бо їх небагато і вони тепер інтенсивно шукають помічників.

Так організація, яка постала ще в 1967 році у місті Ню Йорк — Леґальна оборона і освітній фонд, має всього п'ять правників, які в свій час виготовляли апеляційні папери для засуджених. Тепер вони більше віддають часу розшукам правників-добровольців для засуджених, що не мають оборонців власних. А що ці засуджені всі майже без вийнятку бідні, то вони сполягають лиш на призначеного громадського оборонця, що його функція оборони є короткотривала і покриває лише деяку частину судового процесу. Такий громадський оборонець, — пише „Ню Йорк Таймс" з понеділка, 23-го серпня, залишає судову справу швидко, а, наприклад, на самій Фльориді є аж сім інстанцій для апеляції засуду, і вичерпати всі ступені оборони не вдається засудженому, коли нема кому добре приготувати справу апеляції.

Тож справа знаходження оборонців-правників, які добровільно бралися б за ці судові справи, є тепер критично потрібною.

Англійський корабель знову люксусовий

Ню Йорк, Н.Й. — Найбільший океанський люксусовий корабель, єдиний з такого типу пароплавів, що курсує тепер поміж Англією і ЗСА, вже 14-го серпня вирушив зі свого порту в Савтгемптоні і рушив у п'ятиденнну плавбу до пристані в Ню Йорку, везучи 1,580 пасажирів, які заплатили за цю подорож - проґулянку від 850 долярів до 3,400 за квиток кожний.

Це вперше після військової служби на Фальклядських островах цей суперлюксусовий корабель, відремонтований за ціну 10 мільйонів долярів, знову возить проґулькових замість вояків.

У Ню Йорку в четвер, 19-го серпня, на прибуття пароплава „Королева Елізавета II" чекали з парадою, щоб влаштувати йому прийняття, як героєві. Але ці всі заходи притьмарилися, коли поруч з великими масами народу, які вітали „Королеву Елісавету II", були тут хоч не численні, але голосні, протестні групи ірляндців, арґентинців та американців, походженням з цих двох країн, які замість „Боже, спаси Королеву", як це співається в гимні Великобританії, співали „Боже, втопи Королеву".

Дійшло навіть до гострих словесних сутичок, обмінювання непристойними жестами поміж звеличниками і осуджувачами Великобританії за її війну проти Арґентини, яка тривала, як відомо, 74 дні і нанесла великої шкоди добросусідським відношенням поміж Англією і країнами Південної Америки. Для військових цілей на пароплаві замість басейнів було встановлено „геліпорт" для приземлення гелікоптерів. Тепер корабель знову приведений в попередній стан і пристосований для приємних мандрівок.

ПОЛЯКИ ОБОРОНЯЮТЬ „СОЛІДАРНІСТЬ"

Варшава, Польща. — Не зважаючи на поліційні заборони і присутність військових частин на вулицях Варшави, численні мешканці столиці продовжують демонструвати свої почування до забороненої профспілки „Солідарність" і вистелювати квітяні хрести на Площі перемоги, які вони уважають символами спротиву польського народу проти військової диктатури.

Дивною поведінкою режиму прем'єр-міністра Войцеха Ярузельского вважають поляки і багато закордонних політичних спостерігачів те, що він, повзорувавшись на Східню Німеччину, наказав здвигнути шість-футову огорожу біля пам'ятника на Площі перемоги, щоб таким способом унеможливити своїм землякам доступ до нього й таким чином припинити складання хрестів з квітів, яких, як кажуть спостерігачі, чомусь режим боїться. Всякі тоталітарні режими бояться символів, навіть мертвих — заявляє один із західньонімецьких кореспондентів, — бо місце біля якого збираються кожного дня польські патріоти, це клаптик землі на якому була покладена домовина з тлінними останками Примаса Польської Римо-Католицької Церкви кардинала Стефана Вишинського під час величавих похоронів.

Збільшені відділи поліції повертаються також до старих методів воєнного стану: вони перевіряютьс перехожих, контролюють переїжджаючі біля Площі перемоги автомобілі, а всіх осіб, які несуть будь-які квіти поліція притримує і ліквідує квіти, навіть якщо вони й не є призначені для символічного хреста. Сипання хрестів з квітів перенеслося вже також на інші місцевості і коли поліція забороняє цю практику на публічних місцях, то демонстранти висипають їх біля церков на парафіяльних площах.

Очевидно, крім відзначування цього нового релігійного культу, поляки підкреслено відзначують другу річницю з дня створення вільної профспілки „Солідарність" і біля хрестів ставлять портрети Леха Валенси, голови Крайового комітету „Солідарности" з написами: „звільніть Валенсу". Західні пресові агентства інформують про підготову до великих демонстрацій у цілій Польщі в дні 31-го серпня.

Заступник прем'єра Мєчислав Раковскі в інтерв'ю з кореспондентом газети „Жице Варшави" заявив, що Військова рада вживатиме усіх можливих протизаходів, якщо демонстрації набиратимуть антиурядового чи антикомуністичного характеру.

У світі

З ХВИЛИНОЮ ЗАКІНЧЕННЯ ПРОЦЕСУ ЕВАКУАЦІЇ бійців Палестинської Визвольної Організації з Бейруту, ливанські урядові чинники надіються, що їм вдасться з допомогою закордонних країн, не тільки відбудувати знищену ізраїльським бомбардуванням столицю, але також змінити цілу структуру розбудови державних установ і армії. Загально думають, що пляни ливанців коштуватимуть приблизно 12 більйонів долярів. Основний капітал ливанці думають отримати у формі позичок і допомоги від арабських країн і З'єднаних Стейтів Америки. Процес відбудови триватиме, на думку спеціялістів, від вісьми до 12 років.

ВИБУХ БОМБИ У ПАРИЖІ, ВІД ЯКОЇ ЗАГИНУВ поліціянт і одна особа була тяжко поранена, був призначений для виконання атентату на представника торговельної місії американської амбасади Родеріка Ґрента, бо вибух наступив під його автомобілем, запаркованим біля будинку амбасади. Поліційні чинники в Парижі думають, що. замах заплянували антиамериканські терористи з ливанської збройної революційної фракції, яка хоч нечисленна, але зате дуже активна якраз на антиамериканському відтинку. Речники амбасади ЗСА, спільно з поліцією обмірковують справу охорони американського торговельного аташе, після цієї спроби замаху на нього.

МАТИ ТЕРЕСА З КАЛЬКУТТИ, ВИКОНАВШИ покладену на неї ватиканськими чинниками місію в Ливані, де вона врятувала кілька сотень сиріт і фізично упосліджених дітей, прибула у неділю, 22-го серпня ц.р. до Мехіко, щоб передати особисто заклик Папи Івана Павла II міжнародному конґресові в Акапулько, який розглядатиме проблеми родини.

ОПОЗИЦІЙНІ ДО ТЕПЕРІШНЬОГО УРЯДУ У Філіппінах партії домагаються негайної резиґнації з посту президента Фердінанда Е.Маркоса, який все ще перебуває у шпиталі і прикутий до ліжка хворобою запалення легенів. Маркос мусів піддатись опіці лікарів, не зважаючи на його персональне заперечення на телевізійній програмі, що стан його здоров'я не погіршується. Лідери політичних партій, використовуючи цю обставину, хочуть позбутися Маркоса, який, як відомо, завів у своїй країні диктаторський режим і заборонив всяку діяльність політичних партій, особливо тих, які не погоджуються з його політикою.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІТАЛІЙСЬКОГО УРЯДУ Джіованні Спадоліні, який тільки тимчасово виконує свою функцію після резиґнації, закінчив вже процес переговорів з п'ятьма політичними партіями у справі зформування нового, 42-го з черги італійського уряду після Другої світової війни. Нові міністри будуть заприсяжені ще на початку цього тижня. Спадоліні у зустрічі з кореспондентами заявив, що черговий уряд буде тільки новою версією попереднього з деякими змінами на міністеріяльних становищах. Зформування нового уряду було можливе тільки тоді, як соціялісти, змінивши свою попередню думку, вирішили підтримати прем'єра у його стараннях.

ДВА ЧЛЕНИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ здобули вершок гори Арарат в Туреччині, де згідно з попередніми версіями, мали б знаходитися рештки корабля Ноя, але вони не знайшли жадних слідів цього корабля, — заявили турецькі військові чинники, які супроводжали амриканців у цій місії. Експедиція колишнього астронавта Джеймса Ірвіна, яка складалася з 12-ти осіб не дійшла у повному складі до вершка, а сам Ірвін був поранений в ногу у підході до 16,946-футової гори. Експедицію фінансувала християнська група так званих фундаменталістів з Колорадо Спрінґс.

У ПЕРУ ЗАГИНУЛО ШІСТЬ ВІЙСЬКОВИКІВ і 30-скрайньо-лівих повстанців, які намагалися здобути поліційну станицю. Це була одна з найбільших акцій марксистських партизанів від часу як президент тієї країни, Фернандо Белляндє Террі, перебрав владу два роки тому. Від двох місяців згаданий президент проголосив виїмковий стан у двох провінціях, де пожвавилась активність лівих партизанів, підтримуваних збройно і політично теперішніми керівниками Нікараґуа і Куби.

ІЗРАЇЛЬ ОБВИНУВАЧУЄ ПВО

Єрусалим, Ізраїль. — Під час того, як евакуація бійців Палестинської Визвольної Організації проходить майже без перешкод і вже четверта група палестинців покинула Ливан, переїхавши до Південного Ємену, ізраїльські урядові чинники, зокрема міністер оборони Аріель Шарон, починають нарікати, що вояки міжнародного корпусу миру, до якого, як відомо, входять військові частини ЗСА, Франції й Італії, дозволяють бійцям ПВО ламати домовлення у багатьох відношеннях.

Єрусалимські чинники заявили кореспондентам, що не ведеться жадної реєстрації виїжджаючих бійців ПВО, дозволяється їм забирати зі собою зброю і військове приладдя, а до виселенців включається також малолтніх юнаків і дівдчат, перебраних у військові однострої.

В іншомшу відношенні, прем'єр-міністер ізраїльського уряду Менахем Беґін й інші речники уряду, висловили задоволення з перебігу виборів в Ливані, де президентом обрано ливанця-християнина, людину правого напрямку у політиці, Башіра Ґемєля, проти якого виступали ливанці-мусулмани. М. Беґін переслав на адресу новообраного президента спеціяльне тепле привітання, яке він закінчив словами: „ваш приятель Менахем Беґін".

Вміжчасі на вулицях західньої частнини Бейруту продовжується стрілянина в повітря, як знак прощання бійців ПВО з містом і країною яка на протязі останніх років була місцем їхнього постою і базою з якої вони вели війну проти Ізраїля. Військові спостерігачі і кореспонденти звертають увагу, що від декількох днів ніхто не бачив Ясіра Арафата, лідера ПВО, який, на їхню думку, або вже виїхав з Ливану, або скривається перед ізраїльською розвідкою, яка за ним розшукує. В понеділок, 23-го серпня, над західньою частиною Бейруту кружляли ізраїльські літаки, немов би за чимсь шукаючи, а потім скинули одну-одиноку бомбу на будинок, у якому нібито мав перебувати Я. Арафат. Пізніше ливанські чинники заявили, що ізраїльці багато не помилилися, але самого Арафата вони не досягнули. Також тут і там вибухають поодинокі бомби у Бейруті, підкладені, як загально здогадуються, бійцями ПВО.

Евакуація ПВО з Бейруту триватиме приблизно дватри тижні. Досі виїхало з міста тільки 2,500 бійців, а приблизно 11,000 все ще залишилися в західній частині Бейруту, очікуючи своєї черги. Виїжджаючи з Ливану бійці ПВО складають щось в роді приречення, що вони й далі змагатимуться за права палестинського народу і поборюватимуть „ізраїльських аґресорів". Це також підтвердив в інтерв'ю з кореспондентами американських телевізійних сіток Я. Арафат, хоч признався, що палестинцям бодай у початковій стадії буде тяжко зібрати більші сили до боротьби з Ізраїлем і ця боротьба тимчасово матиме мабуть тільки спорадничий характер.

Тоді, коли замовкли гармати на західньому відтинку фронту у Бейруті, у східній частині міста перестрілка між палестинцями, сирійцями і ізраїльцями посилюється. Так що війна в Ливані ще не закінчилася, — кажуть спостерігачі.

В Америці

СТЕЙТИ НОВОЇ АНГЛІЇ В ОДИН ГОЛОС звітують про зменшення туризму сюди цього літа, що сталося з причини рецесії в господарці та в різкому зниженні вартости канадського доляра, бо це переважно канадці давали відпочинковим оселям, ресортам, ресторанам і сувенірній роздрібній торгівлі влітку добре заробити. Цього літа на 25 відсотків менше приїхало досі канадців сюди, ніж минулого року. Самі американці також виявляють тенденції менше витрачати грошей на вакації і проводити їх ближче дому. Так вакаційників-американців зменшилось цього року на 10 відсотків.

У ГОБОКЕН, НЮ ДЖЕРЗІ, МІСЦЕВОСТІ, що лежить з другого (західнього) боку ріки Гадсон (Гудзону) від центрального Мангеттену, Н.Й., тепер відбувається бурхлива відбудова, викликана теж тим, що будується з другого боку Гадсону нюйоркський Конвенційний центр. Але з цією відбудовою пов'язуються і нечесні, навіть злочинні практики в місті, коли власники старих будинків тут (у них мешкають переважно еспаномовні американці) здогадно самі підпалюють ці будинки, щоб „вистрашити" з них небажаних убогих еспанців - пуерторіканців, а згодом, реґабілітувавши свої будівлі, мати з того великі зиски при продажі новим рентникам. Керівники місцевих пуерторіканців тут голосно обвинувачують цих власників-будинків („підпалювачів") у геноциді, скерованому проти еспанців, і вимагають розслідування справи федеральним Урядом, побоючись, що місцеві власті „не схочуть" розслідити справи.

АМЕРИКА ОХОПЛЕНА ГОРОДНИЦТВОМ, що стало для кільнадцяти мільйонів американців справжнім „гоббі". Обраховують, що під приватними городчиками в ЗСА перебуває в Америці така сама площа, як площа під стейтом Каліфорнія, „розтягнена на 1,7 мільйона акрів, що заховані в 38-ми мільйонів дворів ззаду будинків, подвір'їв, поділених на кратки при будівельних конґломератах; на бальконах мешкань і навіть у горщиках поруч хатніх квітів"... Зріст кількости хатніх городчиків прямопропорційний зростові „цін за головку салати". Опитані такі городники подають економічну причину, як першу спонуку в їхній постанові самим вирощувати зеленину. Проте справжня причина є в тому, що для багатьох це „гоббі" має також „духовний вимір", бо вже в Біблії говориться про райський сад. Вирощуючи власні плоди в землі, людина „вирощує в собі майже релігійну пошану до життя, до природи і до її постійности, та подив для урожайної землі", — пише „Нюзвік", пояснюючи ріст популярности заняття городництвом американців, „бо всі ми — Адамові діти", і княжата і старчата, — як казав геніяльний Тарас.

В справі Альманаха

З уваги на поважні кошти видання Альманаха та на велике підвищення поштових оплат, як теж, щоб заощадити зайвого труду та видатку тим, які досі Альманах повертали, інформуємо, що Альманах УНС на 1983 рік буде друкований в обмеженій кількості. Цей Альманах будемо висилати передплатникам, які вже зголосили нам бажання його отримати, та всім, що у найшвидшому часі його замовлять, висилаючи до Адміністрації „Свободи" свою точну адресу.

Ціна Альманаха залишається в сумі — 8 долярів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Відклик до народу

Американський президент, який за Конституцією є також і головним командантом усіх збройних сил країни, очолює велечезний державний апарат. Найближчим його дорадником і заступником є віцепрезидент, що він його собі вибрав. Він призначає також всіх членів свого Уряду, що їх, як і віцепрезидента, мусить затвердити Сенат. Є 13 членів вужчого кабінету (секретарі-міністри), при чому секретаріят оборони складається із трьох департаментів, — штаб Білого Дому складається із восьми осіб, крім цього існують так звані екзекутивні агенції: Крайова рада безпеки, Рада економічних дорадників, Центральна Розвідча Агенція (Сі-Ай-Ей), закордонно-розвідчий апарат, бюро менеджменту і бюджету, бюро торгівлі, бюро адміністрації. Законодатну владу репрезентує Конґрес, на який складаються 435 конґресменів і 100 сенаторів. Кожний із членів його Уряду, штабу Білого Дому, названих агенцій і Конґресу стоять у кожній хвилині до його розпорядження, як дорадники. Очевидно, існує теж великий дипломатичний апарат — амбасадори в Об'єднаних Націях і всіх країнах світу, які постійно й систематично постачають свої звіти державному секретареві та Крайовій раді безпеки. Але, не вважаючи на таку масу фахових, високоосвічених людей,фахівців різних ділянок, Президент час від часу звертається „понад їх голови" безпосередньо до народу, виголошуючи свої промови чи-то при різних нагодах, чи просто із свого Овального бюра, — як це сталося 16-го серпня ц. р.

Складаються на це різні причини. Передусім — це принципова філософія Республіканської партії, яка кладе найбільшу вагу на індивідуума, на приватну ініціятиву і вільне суперництво у торгівлі і продукції, та яка обмежує до мінімуму втручання держави до життя громадян. Американська дійсна, а не обманлива й фіктивна демократія не визнає сліпої партійної дисципліни, яка наказувала б партійному членові голосувати проти свого переконання — йдучи за вказівками партії. Тому у Конґресі маємо раз-у-раз голосування почерез партійну лінію, — створилася уже навіть традиція, що консервативні демократи йдуть дуже часто пліч-опліч з республіканцями, — ліберальні республіканці не раз підтримують внески демократів. І це нормальне явище, яке ні одного з отих „перебіжчиків" не дискредитує. Президент, який зголошує до Конґресу якийсь контроверсійний законопроєкт, рахується з фактом, що багато законодавців ще вагається, ще не знає, як ставитися до такої президентської пропозиції. Тим паче вагаються окремі громадяни, що їх погляд ще не викристалізувався. Президент знає, що кожний, конґресмен і кожний сенатор прислухається до голосів своїх виборців — це та громадська думка, з якою він мусить рахуватися.

Коли президент Реґен заапелював у згаданому свому останньому безпосередньому закликові до народу, щоб виборці вимагали від своїх представників у Конґресі, щоб вони підтримали становище Президента у справі додаткового оподаткування на найближчі три роки, то він знав, що у Конґресі існує поважна опозиція, зокрема між консервативними республіканцями, які є проти будь-якого обтяжування громадян будь-якими посередніми чи безпосередніми податками, і тому звернувся за підтримкою безпосередньо до громадян-виборців.

Роналд Реґен робить це ще з персональної калькуляції. Він свідомий своєї персональної атракційности для мільйонів телевізійних глядачів і мільйонів радіослухачів. Як колишній фільмовий артист і радіовий коментатор він має свободу рухів і певність себе у виступах перед масою глядачів і слухачів, якої не мали всі чотири його попередники: республіканські президенти Ніксон і Форд та демократичні президенти Джансон і Картер. У передвиборчих кандидатських „діялогах" Джан Кеннеді „побив" Ричарда Ніксона своєю атракційною появою і красномовним талантом, — так само, як Реґен легко „побивав" свого виборчого опонента Картера. Під час своєї невдалої подорожі по столицях західньоевропейських держав, Реґен заімпонував формою своїх виступів у тамошнім парляменті. Він промовляє з пам'яті, рідко заглядає до карток, що їх має в руці, сипле наче з рукава датами і статистичними цифрами, він знаходиться зразу же від першої своєї появи духовий зв'язок із слухачем. У цьому тайна, що хоча непопулярними є деякі його погляди на способи поборювання економічної кризи чи міжнародних конфліктів — він зберігає свою персональну популярність. Можливо, що це власне спонукало таких холодних бизнесменів, як членів нюйоркської біржі, що вони раптом надзвичайно прихильно відгукнулись на останній відклик Реґена до народу.

ПИТАННЯ АБОРТІВ І шкільної молитви не було вирішене в Сенаті через філібастер, який розпочали ліберальні і ліві законодавці, і їх годі було спинити, аж Сенат пішов у відпустку до Дня Праці. Проте перед самою відпусткою провідник сенатської більшости Говард Г. Бейкер вирішив припинити філібастер відразу по поворотї сенаторів голосуванням т. зв. „кложюр". Такий „кложюр" можна ухвалити 60-ма голосами проти 40-ка голосів у Сенаті. Сенатор Бейкер сподівається дістати так потрібну кількість сенаторів, щоб могти провести голосування про дозвіл добровільної молитви по публічних школах та іншого законодавства, на якому дуже залежить сучасній республіканській Адміністрації Роналда Реґена.

Володимир Душник

НІКСОН ПРО ДЕТАНТ

У двох статтях у „Ню Йорк Таймсі" (18-го і 19-го серпня ц. р.) колишній президент Америки Ричард Ніксон, подає ряд політичних порад для теперішнього Уряду у Вашінґтоні, і в останній аналізі, також науку для західнього світу взагалі.

Нав'язуючи до важливих розбіжностей між Америкою і Західньою Европою в справі сибірського газопроводу, Ніксон довше зупиняється над проблемою політики детанту і приходить до висновку, що треба розрізняти між „твердою" і „м'якою" політикою детанту. Політика детанту — пише він, — є дуже милозвучним поняттям для народів Західньої Европи, які уважають, що за часів детанту не було у світі загрози війни, як теж не доходило до загарбань Совєтським Союзом чужих територій. Для американців, —продовжує він, — слово „детант" — стало „брудним словом" і синонімом угоди. Американські критики політики детанту приписують усі совєтські досягнення в останній декаді політиці детанту, а саме: досягнення Москви в перевазі в атомових збросннях, поширення панування СССР над південносхідньою Азією, Анголою, Етіопією, Єменом, проникання в Центральній Америці, захоплення Афганістану, знищення польського робітничого руху, тощо. Вони, ці критики, — вважає Ніксон, — правильно обвинувачують совєтських політиків у брехні, шахрайствах, крадежі тощо, дійшовши до висновку, що єдиною відповіддю на їхні вчинки — це атомова перевага ЗСА, зірвання усіх контактів із Совєтським Союзом і знищення Москви економічним шляхом.

Ніксон твердить, що дальший хаос в американсько-совєтських відносинах не спричинила політика детанту, але ті, які невміло її переводили в життя.

З черги, Ніксон доводить, що саме він,на початку 1970 років, був реалізатором „твердолобої" політики детанту. В тому часі ні одна країна не попала під вплив Москви.

„Під нашим натиском, Совєтський Союз вицофав свої намагання встановити морську атомову базу в кубинському порті Сієнфуеґос; під нашим натиском СССР відтягнув підтримку Індії захопити Західній Пакистан і занехав свої пляни вислати свої військові частини на Близький Схід під час арабсько-ізраїльської війни в 1973 році. В дні 8-го травня, 1972 року, напередодні моєї зустрічі 'на вершинах' з генеральним секретарем Брежнєвим, я приказав бомбардувати і мінувати Гайфонґ у Північному В'єтнамі. Ці, які не розуміли твердолобої політики детанту, думали, що нашу зустріч сторпедують. Але вони помилялися" — пише Ніксон.

В дальшому Ніксон пише, що він відбув три зустрічі з Брежнєвим — в 1972, 1973 і 1974 роках, на яких „стукали шампанськими склянками, запиваючи домовлення тощо.

Хоч колишній американський президент не ідентифікує тих американських політиків, які нібито провадили „м'яколобу" політику детанту, але з його аргументів виходить, що сальва його обстрілів скерована проти колишнього президента Картера.

Ніксон уважає, що детант має великі користі для Америки, хоч би тому, що з тієї політики випливають „обопільні контакти", які дають американцям можливості виказатися перед Совєтським Союзом куди більшими технічними досягненнями тощо. Також, на його думку, економічні санкції не примусять Москву до більшої співпраці з Америкою, а натомість, збалянсована торговля може до цього привести.

Вправді,він пропонує привернення Америці атомової мілітарної рівноваги, щоб можна відбивати атомовий шантаж СССР, але він теж закликає до частих зустрічів „на вершинах", до збалянсованої торгівлі та всякого роду виміни.

І так,з колишнього антикомуністичного воїна, Ніксон став промотором політики детанту і співжиття з Москвою.

Теодор Терен-Юськів

СКРИПАЛЬ ОЛЕГ КРИСА З ВАРШАВСЬКОЮ ФІЛАРМОНІЄЮ

Перед моїми очима цьогорічний плян музичного концертового сезону в Москві, де імена принаймні трьох наших світових зірок, що виступали і в Ню Йорку, трьох українських мистців-велетнів прикрашують, збагачують і підносять на найвищий рівень культуру музичного виконавства нашого поневолювача Росії. Замкнув їх Кремль для себе, як солов'їв у позолоченій клітці мурами понурої Москви. Ці мистці, це перший баритон опери Большого театру, Юрій Мазурок, скрипаль-віртуоз Олег Криса та піяніст Олександер Слободяник. Усі вони виростали і вишколювалися у Львові, всі вони повносвідомі українці, всі три мають уже світові імена. Тільки, будучи під караулом Москви, не можуть своїм талантом і славою возвеличувати свою батьківщину, Україну, бо російсько-большевицький ворог загарбує безсоромно і краде їхні успіхи та розголос для себе, не називаючи їх навіть українцями, тільки „радянськими", а то і „рускіми" людьми.

У цій статті займемося тільки одним із них, а саме скрипалем Олегом Крисою, що його гру, перед літами, мали ми приємність подивляти і в Ню Йорку, в не дуже вдало складеному концерті з баритоном Д. Гнатюком. А оце кілька літ тому, ще до „воєнного стану" в Польщі, появилась на музичному ринку платівка стереофонічного награння із виконанням нашого скрипаля, яка являється першим і — покищо — єдиним випадком в історії нашого інструментального високо виконавського мистецтва на спілку з Польщею. Точніше, польське державне виробництво платівок у Варшаві „Муза", випустило дуже цікаве зіставлення двох світової слави мистців у двох скрипкових концертах Генрика Винявського, власне Олега Криси і найкращої польської скрипальки Ванди Вілкомірської. Наш мистець виконує на тій платівці дуже ефектовний, технічно неймовірно скомплікований „Перший концерт" фіс-моль, оп. 14, а Вілкомірська, простіший, легший, однак вдячніший і тому популярніший, „Другий скрипковий концерт" д-моль, оп. 22, цього ж скрипаля-композитора. Супроводить солістів найбільш репрезентативна оркестра Польщі, Варшавська філармонія, якою керують два відомі дириґенти, особливо Вітольд Ровіцький, що виступав і в ЗСА, — для Криси та Роберт Сатановський — для Вілкомірської. Можна застановлятись чи це припадок чи таки наперекір Кремлеві коверта платівки в гарному, синьо-золотому кольорі, тобто документуючи, що хоч скрипаль Криса прибуває із Москви, то він з-під стягу цієї саме, а не червоної барви. Тут треба б може зразу охолодити деяких наших людей із комплексом польонофільства, які ладні взяти цей музичний випадок за якийсь помітний вияв приязні поляків до українського народу. Бо з цього цікавого і вагомого приключення, користають — на ділі — поляки куди більше як, ми українці. Адже Криса є живучою леґендою у всьому Совєтському Союзі, як неперевершений мистець-скрипаль. Коли хтось із молодих адептів скрипкової кар'єри притягає до себе більше уваги, то про нього кажуть так: „Його грання нагадує дещо гру Криси". Отже наш мистець своїм мистецтвом і стажем стоїть далеко вище від польської мисткині. Тому всюди люди набуватимуть платівку передусім із грою Криси. Крім цього Криса, по смерти скрипаля жидівської національности, зі світовим іменем, Давида Ойстраха, зайняв місце ректора консерваторії скрипкового відділу в Москві, то воно дуже корисно зискати приязнь такої особистости, що займає ключове становище у найвищій музичній школі. А далі Криса, хоч і грає музику насправді жидівської людини, але приналежної до польської історії музики. Ну, і врешті-решт існують земляки-українці, які хіба теж забажають купити платівку з високомистецькою грою рідного скрипаля. Отже,без більших розчулень „калькуляції з польської сторони, корисні перш усього для самої Польщі. Однак же тому, що ця мистецька спільнота йде у світ без участи „старшого брата", то це для української і польської сторони корисно і будуюче.

Наше національно-мистецьке, виїмкове зацікавлення проявляється у тому, що Криса, як не найкращий скрипаль світу, то один із тих, що їх можна порахувати на пальцях однієї руки. Він уже на початку своєї кар'єри, крім Польщі (Познань) і Росії (Москва), отримав першу нагороду на міжнародному конкурсі в Ґенуї, в Італії. І саме ця платівка — це ще один пречистий доказ (існує бо ряд інших платівок із неперевершеною грою цього українського мистця), що Криса є власне чоловим скрипалем нашого світового сьогодення.

Тоді, коли співака-баритона Мазурока зуміла Москва запрягти до воза „казьонної" кар'єри, так, що він знехтував усім, щоб тільки попнутися вгору: в нього бо немає українських пісень у програмі, коли зі своїм концертом прибуває із Москви до Києва. Тоді, як безконкуренційний мистець-піяніст А. Слободяник, не зважаючи на обіцянку, ще і досі не потрапив узятись за виконання української музики (може він удома і грає її), О. Криса вчинив для української культури велике діло, награючи на платівку з українською симфонічною оркестрою, під дириґентурою талановитого Володимира Кожухара (фірма „Мелодія"), блискучий, майже аванґардний „Скрипковий концерт" (1969) Мирослава Скорика, що на конкурсі в Москві, проти волі російських музик, однак, за підтримкою Балтицьких народів, дістав першу нагороду.

Повертаючись до „Першого скрипкового концерту" на польській платівці, стверджуємо, що гра Криси визначається передусім нестрічним сьогодні ніде, прекрасним, сповненим глибоких мистецьких почуттів, пульсуючого життя і хвилюванням, чудовою вібрацією, тоном. Ви можете вести розмову коли грає кожен інший скрипаль, тільки не тоді, коли „говорить" скрипка Криси; вона бо змушує вас замовкнути і піддатись її магії та чаруванням. Як молодечий твір Винявського, концерт цей визначається не так глибиною мистецького створення, як радше особливими технічними заковиками самої гри. Та для Криси такі технічні труднощі — це побажаний виклик. Він бо виконує їх із подивугідною легкістю та віртуозною іскрометністю, немов дитячі іграшки. Його інтерпретацію і фразування знаменує колосальний авторитет, глибина пережиття цілісности композиції, потуга і чисто-

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
редагує інж. Лев Яцкевич

„Промені смерти"

Лейзерні проміння давно вже вийшли з ляwhat лябораторних пелюшок та находять щораз ширше застосування, як знаряддя для фармерів, механіків, будівничих, дентистів та лікарів. В останнім часі вони промостили собі шлях до домени атомової енергії, як побудники її вирощування т. зв. методою „стоплення" атомів, так, як це робить сама природа в горнилі нашого сонця, де два атоми важкого водня „стоплюються" в один атом гелію. Якщо нова метода вирощування атомної енергії на землі, ввійде в фазу практичної дії, це буде великим кроком вперед у розв'язці енергетичної кризи, що налягла чорним маривом над дальшим розвитком технології світу. На жаль, лейзерні промені так, як і всі інші великі винаходи становлять обосічний меч, вони можуть стати благословенством, або прокляттям людства.

У погоні за новими родами зброї, говориться щораз голосніше про лейзерні „промені смерти", над якими працюють одночасно, ЗСА та Совєтський Союз. Що, до речі, слід уважати самозрозумілим, з огляду на практичну неможливість, у теперішних часах, заховати в тайні якенебудь досягнення, чи досліди, що, проходять в будь-якій ділянці нової технології.

У ЗСА, недалеко місцевости Лос Алямосу, в Новім Мехіко, де відбулися колись спроби з першою атомовою бомбою, провадяться тепер експерименти з лейзерними променями для мілітарних цілей. Загальновідомо про осторогу, що її переслали урядові чинники для приватних та комерційних літаків, щоб вони трималися осторонь летунської бази в Кіркленді, якщо не хочуть попасти в зону лейзерних променів, що можуть пошкодити літак та осліпити летуна. Справжньою методою експериментів з лейзерними променями, — це їх удосконалення та пристосіблення до нищення міжконтинентальних балістичних стрілен. Немає сумніву, що за ширмою американських експериментів та гробовою мовчанкою Совєтського Союзу, проходять завзяті перегони над удосконаленням тієї військової суперзброї, або, якщо, вжити умовленого жарґону письменників жанру наукової фантастики,„променів смерти"!

Загально сподіваються, що першим „ворожим" об'єктом проти якого вживуть „промені смерти", будуть космічні сателіти, вичалені обома потугами для мирних і військових цілей. Цю концепцію, між іншим, потверджує, інформація в американськім довіднику систем зброї „Джейн", згідно з якою, далеко більшу кількість енергії можна перепровадити крізь пустий простір, як крізь земну атмосферу.

Війна сателітів — це новий розділ в історії технології зброєння, що започаткували вже поважну дипломатичну проблему між ЗСА та Совєтським Союзом.

Йдеться тут про „гончі" сателіти, що їх вживає Совєтський Союз для боротьби з американськими „розвідчими" сателітами. Успішний показ такої війни був проведений два роки тому, 100 миль над Москвою, у якому совєтський сателіт типу „Космос 961" знищив космічною торпедою уявного противника — сателіта типу — „Космос 959".

Ця космічна війна становить поважну загрозу для американських розвідчих сателітів. І тому ведуться інтенсивні спроби з новою зброєю „променів смерти", які можуть унешкідливити вітальну апаратуру ворожого сателіта, або спалити його зовсім, залежно від натуги тих променів.

„Війна зір", що її недавно показували на американських екранах — це не тільки тема для фантастичних повістей, а справжньої космічної війни між ворожими сателітами обох потуг, що становлять загрозу їхньої національної безпеки. „Промені смерти" застосовані на суходолі, поряд із атомовою енергією, це найбільш жорстока зброя, що досі була в руках людини, яка може докорінно змінити доцьогочасну стратегію наших воєн. У порівнянні з нею, наші скорострілі та гармати, нагадують примітивні дитячі іграшки. Читаючи про ті „чудесні" осяги воєнної технології, робить моторошно на душі, що людство, не зважаючи, на всі його геніяльні досягнення на полі культури та цивілізації, духово залишилося варварами, яке не в силі розв'язати своїх національних та економічних конфліктів мирним шляхом без війни.

БАГАТО ШУМУ В ПРЕСІ НАРОБИЛА голосна справа одного арабського шейха, який не заплатив був готелеві „Діпломат" у Голівуді, Фльорида, півтора мільйона долярів за обслугу та побут у готелі, де він займав пару тижнів три поверхи. Цей шейх Мохаммед аль-Фазі заплатив врешті-решт рахунок готелеві, але сам зі свого боку оскаржив готель у „здиранні зависоких цін". Тепер він вирішив, під впливом приятеля — славного боксера - чемпіона тяжкої ваги Мохаммеда Алі, бути добродієм-меценатом. Він нещодавно подарував 20,000 долярів на молодечу програму в Вірджінія Біч на Фльориді, та 10,000 дол. — на музей у місті. Тепер, відвідавши Еванстон, Ілл., в неділю, 22-го серпня, цей шейх, член королівської родини із Савдійської Арабії, подарував ще 15,000 долярів. Посадник Еванстону, Ілл., відзначив щедрого грошодавця плякеткою з вдячним написом. Разом він роздав уже понад 100,000 долярів.

Іван Р. Костюк

ПАМ'ЯТІ ІНЖ. ДМИТРА КУЗИКА

II

Якщо до цієї трентонської картотеки додати ще й діяльність бл. п. Д. Кузика поза місцем його постійного проживання і його поголовне заінтересування усіма проявами українського громадського й політичного життя в ЗСА й у вільному світі, його співучасть у цьому процесі як одного з активних співтворців, членство в українських й американських професійних організаціях й установах — Спілці Українських Журналістів Америки (СУЖА), Т-ві Українських Інженерів Америки (ТУІА), Т-ві Українських Професіоналістів Америки (ТУПА), в громадських й політичних установах й угрупуваннях (СКВУ, УКК, КГЄ–АУА, УНДО, УРДП, УДР, УНРАДА та інші), тоді матимемо загальний огляд його „контроверсійного" життя й діяльности на цьому світі.

До цього реєстру діяльности й заслуг бл. п. інж. Дмитра Кузика, вважаю за доцільне додати ще й такий фрагмент який доказує, якою людиною був Покійний. У 1951 році до спілки з бл. п. інж. Степаном Бованком, колишнім управителем „Живця-Черче" біля Рогатина в Україні й мґром Володимиром Мриглоцьким, колишнім оперним співаком в Україні й Польщі та солістом нюйоркського хору „Думка", закупив в місцевості Крімріджі, Н. Дж., біля Трентону багатоакрову земельну посілість та стару, занедбану фарму з будинками, присадибною землею, овочевим садом, рибним ставком й пригожими теренами для парцеляції. Упоравшись з упорядкованням посілости, перебудовою й побудовою нових будинків, співвласники надали їй назву „Черче" і під такою назвою „Черчевілледж" зареєстрували її як Акційну Спілку в американському катастральному управлінні в Ню Еджіпті Н. Дж. Під цією назвою це селище існує і по сьогодні.

З того часу „Селище Черче" довгі роки були атракційною оселею для довколишніх українців, мешканців Трентону, Філядельфії й Ню Йорку, які,закупивши поодинокі парцелі й побудувавши на них власні доми-дачі, стали членами-уділовцями Спілки й постійними мешканцями селища. На теренах Черча відбувались різнорідні імпрези, пластові зустрічі й табори, а вигідне топографічне положення оселі,сприятлива автобусова й для приватних автомобілів комунікація, паркувальні місця, лікувальна боровина, купальний басейн, головний павільйон „Синя Чічка" для прогульковців й літників разом з приватними віллями для ночівлі й для довшого замешкання, поруч з церковцею, що стала дочерною церквою парафії Св. Йосафата в Трентоні, де відбувались щонеділі й свята церковні відправи, харчівня й ресторан та всякі удогіднення оселі, неначе маґнет притягали до себе широкі кола українського, тоді ще не розполітикованого й нерозсвареного громадянства та молоді. Улітку 1954 року відбулася тут пропам'ятна зустріч Усусусів з пластовою молоддю й громадянством у 40-ліття вимаршу в поле перших відділів леґіону УСС, що широким відгомоном пронеслась на сторінках нашої й американської преси. Спортова площа трентонського Спортового Товариства „Стріла" служила молоді й українським спортовим організаціям для влаштування на ній футбольних змагань, спортових ігрищ та фізкультурної заправи. Головою Спілки був довгі роки бл. п. ред. Лев (Льоньо) Лепкий, колишній директор „Живця-Черче" в Україні. Після смерти бл. п. інж. С. Бованка, його дружини Орисі Шипайло-Бованко й бл. п. Лева Лепкого, як також у висліді відходу поодиноких мешканців оселі й перепродажу парцель і будинків новим власникам, у 1978 році довелось Акційну Спілку зліквідувати.

Дмитро Кузик, на плечах якого спочивала адміністрація й фінансова господарка „Черча", перевівши судове поступовання, виплатив членам Спілки, власникам уділів (шерів) їхні пайки у відношенні один до двох. Тобто, за один уділ у 1950 роках-вартости 50 долярів-кожний уділовець отримав 100 долярів у 1978 році. Взявши до уваги факт, що в тому часі чимало подібних підприємств прогоріло й несумлінні „директори" натягнули своїх контраґентів на грубі тисячі долярів, (згадати б тут для самого тільки прикладу сумної слави „Тітаніюм" в Монтреалі), то якже совісно, чесно й по-громадськи поступила Акційна Спілка „Черче" з інж. Д. Кузиком у проводі! Чи це мали на думці його несовісні недруги, коли писали про нього як про „сильно контроверсійну особу"?!

Як журналіст і публіцист бл. п. Д. Кузик, почавши з гімназійної лавки, почерез студії на Політехніці, після студій в Краю, в Німеччині й Америці, він не покидав журналістичного пера. І це було його „гоббі". Мав власний стиль і підхід до цього відповідального звання. Писав свої статті коротко, зв'язко й логічно, вивчаючи щораз більше й краще українську мову, яка була в нього панівною мовою вдома, на підприємстві і в повсякденному вживанні серед членів його численної родини, робітників і співпрацівників. В обороні української мови в Українській Католицькій Помісній Церкві він написав працю п. з. : „За українську мову в нашій церкві" з підназоловком: „Чи мають основу арґументи тих, хто є проти української мови в Богослуженнях?" та видав її багаточисельним накладом у двох брошурах в 1964 й 1965 році. Стоячи твердо на позиціях Українського Патріярхального Товариства,він написав чимало статтей на подібні теми й радо друкував матеріяли інших авторів на сторінках „Нашого Голосу". В роках 1953-1966 він був співосновником й співробітником В-ва „Життя і Мислі", згодом „Ключі", що видавали місячник „Листи до Приятелів" під загальною редакцією д-ра Миколи Шлемкевича, а після смерти М. Шлемкевича ще якийсь час він намагався разом з іншими видавати цей журнал, а після його остаточної ліквідації активно сприяв поладнанню всіх фінансових справ, пов'язаних з цим Видавництвом.

Останній етап життя бл. п. Д. Кузика був тісно пов'язаний із створенням у 1969 році Комітету Громадської Єдности (КГЄ), згодом Асоціяції Українців Америки (АУА), та її пресовим органом „Наш Голос". В обидвох установах, що постали наслідком неполадок в Централі УККА, він займав ключові позиції. Основавши в 1972 році місячник „Наш Голос", став його головним редактором, адміністратором, експедитором, та фанатичним уболівальником. Коштом свого здоров'я й власних матеріяльних ресурсів він розбудував це Видавництво до фінансової самовистачальности й при занедбуванні підприємства, приватних, громадських і родинних справ, на протязі десяти років з подивугідною посвятою тру-

(Закінчення на стор. 3)

Чудовий подарунок українським дітям

Невтомні носії української культури Борис Дніпровий і Євгенія Чайка, які відзначили недавно своє 35-ліття своєї культурно-мистецької діяльности на чужині, з нагоди цього ювілею обдарували українських дітей платівкою „У світі казки". Цей подарунок дуже гарний і вартісний, але його цінність тим більша, що дитяча література українською мовою за межами України, не говорячи вже про дитячі платівки чи візуальні засоби виховання, освіти і розваги — надзвичайно бідна. Зайдіть у першу-ліпшу канадську чи американську книгарню або крамницю платівок, загляньте до дитячого відділу, і у вас очі розбіжаться від різноманітности і багатства того, що там пропонується дітям. У нас же поява дитячих книжок стала відносною рідкістю, а всі дитячі платівки, які з'являлись за понад три десятиліття після прибуття на американський континент великого українського „ісходу", напевно можна перерахувати на пальцях.

„У світі казки" — це вже третя дитяча платівка Бориса Дніпрового і Євгенії Чайки. Раніше у їхньому видавництві побачили світ „Дитячі пісні й казки України" і „Казка чарівниця". Треба сподіватися, що українські діти в Америці й Канаді з радістю привітають цей новий, для них призначений подарунок і проситимуть своїх батьків і матерів, а через них і шановних мистців-ювілятів, щоб такі подарунки були частіші.

Особливість платівки „У світі казки" та, що в ній беруть участь три покоління мистецької родини Дніпрових: насамперед Борис Дніпровий і Євгенія Чайка, тепер уже дідусь і бабуся; їхня донька Леся Дніпрова, тепер уже мама, з чоловіком Левом Микитчуком, їхній син Сергій Денко і трилітня внучка Оксанка, яка усміхається з обкладинки альбому.

Є ще кілька виконавців, про яких ми згадаємо пізніше, але маленька Оксанка - це головна зірка нової платівки. Їй усього три роки, але, послухавши її, можна з певністю сказати, що вона успадкувала від старших мистецький талант і вже тепер починає його виявляти. Оксанка настільки відважна і невимушена перед мікрофоном, що можна цілком повірити її бабусі, яка каже на початку платівки: „Ось тихенько-тихенько відчинемо двері до її кімнати і послухаємо, як вона розважає примовкою свою ляльку, а всім своїм забавкам-звіряткам, розповідає казочку про 'Курочку рябу' ". Оксана напевно особливо любить киць, бо згодом розповідає ще про Кошеня, яке „засмутилось, бо треба в школу йти що-о-дня", а трохи пізніше про Котика Воркотика, який навіть казочки уміє розказувати (це — з книжки „Сходить Сонце" О. Кобця). Оксанку чуємо ще кілька разів: вона проказує „лічилку" і „закличку" та розповідає сміховинки враз зі своїм дідусем і бабусею та хлопчиком Миколою Ємцем.

Потім настає час розважати і саму Оксанку, а разом з нею і всіх багатьох дітей, які будуть слухати цю платівку. Леся Дніпрова дуже гарно і цікаво розповідає про Півника, якому обридло жити з своїми братиками і сестричками і він утік до качок, та що потім з того сталося. Цю казочку написала Світлана Кузьменко. Мирослава Глинка-Ляшкевич співає про „Двох півників", а Сергій Денко розповідає, як посперечались між собою Сонце, Мороз і Вітер.

Цікавого — потроху. Так можно окреслити те, що поміщено на одному боці платівки „У світі казки". Перекинувши платівку на другий бік, заглиблюємось у цей загадковий чарівний світ, слухаючи казку про „Князівну Жабу". Розповідь веде Євгенія Чайка — справжній майстер художнього слова, яка примушує маленьких, старших і навіть дорослих слухачів з зацікавленням стежити за ходом дії і з нетерпінням чекати — а що ж далі? Оповідачка вміло пов'язує ролі всіх інших дійових осіб Князівни Жаби (Леся Дніпрова), Князенка Івана (Лев Микитчук), Князя (Борис Дніпровий), Дідуся (Корнило Савицький), Ведмедя (Євген Лашкевич) і Баби Яги (Мирослава Глинка-Лашкевич). Після закінчення цієї казки аж хочеться сказати: „Чому таких платівок не випускається більше?"

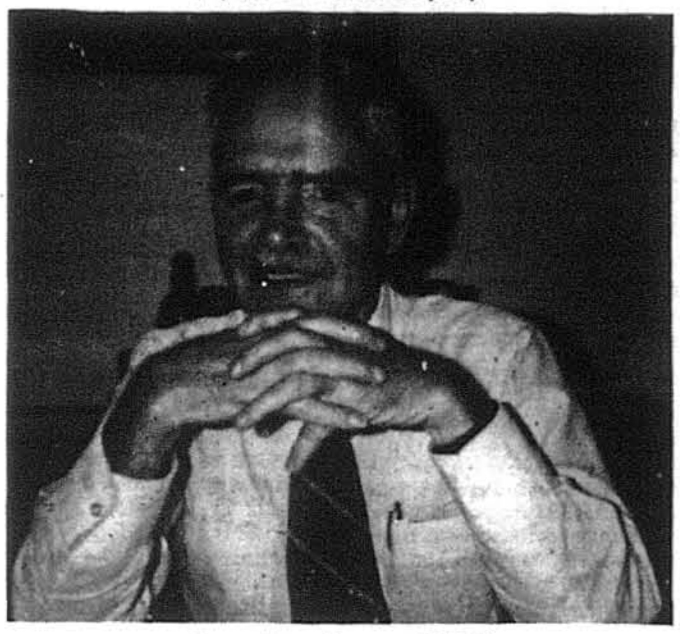
Платівка переплетена музикою у виконанні Бориса Дніпрового (піяніно) і Євгена Лашкевича (акордеон). Музичний супровід до „Князівни Жаби" виконує оркестра під керівництвом Євгена Лашкевича. Музика відповідна до тексту.

І на кінець — два зауваження. Поперше, вступ, де говориться про значення казки для дітей, треба було б дати десь на обкладинці альбому, а не на самій платівці. Вступ цей явно призначений для батьків, а не для дітей, а діти, як добре відомо, хочуть відразу поринути у світ казки. Подруге, дуже гарна колискова пісня, яку виконує незадовго після початку платівки Мирослава Глинка-Лашкевич, була б більш логічна в самому кінці платівки, після „Князівни Жаби". Слова бабусі: „А тепер — спати", які передують „Колисковій", були б дуже відповідні після вечора чудової розваги, яку дає платівка „У світі казки".

Ол. Воронин

Пам'яті...

(Продовження зі стор. 2)

Бл. п. інж. Дмитро Кузик

дився для нього. „Наш Голос" та те все, що стояло в якомунебудь зв'язку з його існуванням став, неначе його рідною „дитиною". Для цієї дитини він працював кожного дня по 10-16 годин.

І в час, коли підготовляв до друку поточне число „Нашого Голосу", до вікон його дому застукала невблаганна смерть. Опівночі, пробудившись зі сну, відчув великий біль у грудях. Прикликане дружиною рятункове поготівля відвезло його притомного до місцевого шпиталя Ст. Френсіс й тут, в годині 3:30 ранку, в суботу, 13-го березня 1982 року, не зважаючи на зусилля і намагання дижурних лікарів затримати його при житті, його благородне серце перестало битися... На робочому столі залишилася сиротою його дитина-незакінчене квітневе число „Нашого Голосу" а вдома, поза домом і в царині мрій маса-масенна справ, орудок, плянів і задумів, що їх вже сьогодні нікому закінчити...

• • •

Жалобою покрилася „Дмитрівка", закуток на Гемілтон-Сквері в Трентоні, де в нещодавно побудованій за власними плянами садибі, поруч членів своєї родини заміряв доживати свого віку бл. п. Д. Кузик. Великий біль і смуток запанував в серцях найближчої родини: дружини Дарії, з якою був одружений двадцять другого липня 1939 року, її матері й тещі Марії Кассіян, двох синів-професіоналістів, інж. Романа, одруженого з Наталкою Черняк й їх троє діточок, доктора прав й адвоката в Лос Анджелесі Володаря, одруженого зі Зіркою Коропей та їхніх двох синів, шваґрів інж. Богдана Дубика одруженого зі сестрою його дружини Дарії — Ольгою, д-ра Теодозія Сендзіка, одруженого з наймолодшою сестрою вдови, Вірою, їхніх дітей і внуків, рідних братів і сестер Дмитра в Україні, ближчих і дальших членів родини Кузик-Кассіян й Самокишин в Краю і поза його межами. З великим смутком згадують покійного Дмитра приятелі, друзі, знайомі, співробітники й однодумці, що численно взяли участь у похоронних відправах — і своїми квітами, пожертвами на добродійні цілі та прощальними промовами віддали останній салют людині, що за все своє життя аж ніяк не була „контроверсійною особою", а навпаки, за словами із поеми Івана Франка „Мойсей" був людиною, що за свого життя: „горіла, ясніла, страждала і трудилася для одної ідеї". Її ім'я — Україна.

Скрипаль...

(Продовження зі стор. 2)

та тону, а в п'янах щемлива, піднебесна ніжність.

Тому не диво, що гра В. Вілкомірської з другої сторони платівки, в „Другому скрипковому концерті" Винявського, не зовсім спроможна помірятись із безконкуренційним мистецтвом нашого скрипаля. Хоча тон її милий, та він без тремтіння душі, в грі помітна деяка монотонія, а переконливість виведення композиції досить далека від стовідсотковости. В цілому, виконання її приємне, але бліде. Хтось із моїх знайомих, слухаючи її гри, додав, може дещо загостру завваґу, що Вілкомірська в порівнянні з Крисою звучить, як краща учениця консерваторії.

Щоб зовсім упевнитись у неперевершености нашого скрипаля, випадало роздобути ще й платівку, що на ній у цьому ж концерті можна почути гру дуже популярного, жидівсько-американського скрипаля, Іцака Перлмана (фірма „Енджел", дириґент Сейджі Озава, Лондонська філармонійна оркестра), який тепер живе в ЗСА і якого уважає загально, головно західній світ, найкращим віртуозом скрипки. Без сумніву Перлман, це визначний скрипаль, зі знаменитою технікою гри та гарним тоном. Однак його виконання цього концерту, аналізуючи і порівнюючи з мистецьким осягом Криси, виходить безумовно в користь нашого мистця. Бо технічно Перлман не стоїть вище Криси (це ще краще можна ствердити деінде в грі без акомпаньяменту, в „Каприсах" Паґаніні). Тон нашого скрипаля потужніший і повніший, а що найважливіше — куди кращий, бо виринає з глибини душі. Інтерпретація Криси всестороннiша, без технічної поверхновости і виконавської плиткости.

Однак, наприкінці, мусимо запитати: чи з тих успіхів і осягів дуже велика користь для українського народу? На превеликий жаль, не зовсім. Бо не кажучи, вже про Перлмана, Вілкомірська, навіть із-під совєтської Польщі, роз'їздить по цілому світі і розносить славу своєї, польської батьківщини, а наш великий скрипаль мусить сидіти в московському заперті та розмінювати свій талант на дрібняки, ба навіть вислуговуватись ворогові своєї нації.

Проте існує все таки одна крицева певність, що коли народ, положення якого здавалося б безвихідним і безнадійним, потрапить видавати зі себе такі подивугідні та , як ось згадані три музики, неперевершені таланти — а є їх більше, — не може ніяк і ніколи пропасти.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА
ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)
цим проголошує, що

ЧЕРГОВИЙ 36-ий З'ЇЗД ОДВУ

відбудеться у днях 4-5-6 вересня цього року
на оселі ОДВУ ім. О. Ольжича у Лігайтоні, Пенсильвенія

Реєстрація делеґатів на З'їзд розпочнеться у п'ятницю, **3-го вересня, від 6-ої до 8 год. веч.**
Відкриття З'їзду — у суботу, 4-го вересня, о год. 9:30 ранку. У програмі З'їзду: вибір Президії та ділові наради згідно упляннованої програми.
У неділю, 5-го вересня, з 9-ої год. ранку — продовження програми З'їзду, вибір керівних органів та прийняття постанов З'їзду.
11:30 год. — Закриття З'їзду та участь делеґатів і гостей у Богослуженні.
Службу Божу відправить **Первоієрарх УПЦ в ЗСА**
Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ.
Год. 2:00 по пол. — З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФОНДУ (УВФ).
Під час З'їзду ОДВУ УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ влаштовує свою РІЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ.
У неділю, 5-го вересня, о 6-ій год. веч., з нагоди З'їзду ОДВУ відбудеться **БЕНКЕТ** для учасників З'їзду та запрошених гостей з виголошенням надісланих та усних привітань.
У мистецькій частині беруть участь: 1. Співоче Тріо під проводом **Володимира Стасюка;** 2. Рецитація — **Оксана і Марта Михайлюківни;** 3. Танки — **Христина і Ліда Амаро.**
Тостмайстер бенкету — **мґр Михайло Середович.**
У понеділок, 6-го вересня, о год. 10-ій ранку — ОБ'ЄДНАНЕ ЗАСІДАННЯ новообраної Центральної Управи ОДВУ з попередньою.

За Центральну Управу ОДВУ:

Д-р БОГДАН ШЕБУНЧАК
Голова

Інж. ПЕТРО БАЙБАК
Генеральний Секретар

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ НА ВІЧНУ ВАТРУ
нашого Дорогого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, СИНА, БРАТА, ВУЙКА І ШВАҐРА

бл. п.

ТЕОДОРА ЛЮДКЕВИЧА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в неділю, 12-го вересня 1982 року, о год. 11-ій перед полуднем в УКЦеркві в Голівуді, Каліфорнія.

Про молитовне єднання в цей день просить Друзів, Приятелів і Знайомих —

РОДИНА

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 11-го серпня 1982 року
відійшов від нас у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ

бл. п.

ТЕОДОР ЧОРНОПИСЬКИЙ

Цією дорогою висловлюємо нашу найщирішу подяку Всім, що віддали останню пошану Покійному, своєю участю в похоронних відправах. Щиро дякуємо за пожертви на Служби Божі і пожертви на церкву.

Нехай Всевишній Господь винагородить усіх Вас щедрими ласками.

Щире спасибіг.

Смутком прибита —

РОДИНА

Управа Товариства Українських Інженерів
— Відділ в Клівленді, Огайо —

ділиться сумною вісткою з Членами Товариства
і Українським Громадянством,
що дня 25-го липня 1982 року відійшов у Вічність,
наш довголітній член Управи Товариства

сл. п. інж.

АНТОН РОЩАКОВСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся в дні 27-го липня 1982 року з української католицької церкви св. Йосафата, на цвинтар свв. апп. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

•

Вп. Дружині, Доні і всій Родині висловлюємо наші щирі співчуття.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

Ділимося сумною
і болючою вісткою
з Рідними, Друзями
і Приятелями, що
в четвер, 1-го липня 1982 р.,
після довгої недуги
відійшов у Вічність
на 80-му році життя,
в Торонті, Канада

наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

сл. п.

ПЕТРО БАЗИК

народжений 12-го липня 1902 р. в селі Блищанка, пов. Заліщики, Зах. Україна.

Покійний був осново-положником Т-ва Просвіта, одним з перших основників парафії св. Василія в місті Ляшін (Lachine) біля Монтреалю, виконуючи різні функції в парафіяльному комітеті, вкладаючи свою „цеголку" жертвенною працею і щирими пожертвами на будову величавого храму св. Василія в Ляшін, Кве. Після 45-ти літнього членства згаданої парафії, переїжджає до міста Торонта в 1972 році.

Чин похорону відбувся в церкві св. о. Миколая в Торонті, в понеділок, 5-го липня 1982 р. Тлінні Останки були перенесені на цвинтар Парк Лавн в Торонті, Онт.

Залишив у глибокому смутку:

дружину — МЕЛАНІЮ і двох братів в Україні
дочку — АННУ, вдову ПРОДАНИК
внуків — ЛЮІЗУ і МИКОЛУ з дружиною АЛЕЛІ
правнуків — МИХАЙЛА і ЛАРУ
та багато Приятелів в Торонті і Ляшін

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 18-го серпня 1982 р. відійшла у Вічність,
на 94-му році життя,

наша Найдорожча

МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ ВОЗНЯК
з КОСТЕЦЬКИХ

ПАНАХИДА І ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Сиракюзах, Н. Й.

Тлінні Останки перевезено на українське православне кладовище св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., в суботу, 21-го серпня 1982 року.

Горем прибиті:

сини:
ВОЛОДИМИР з дружиною ОЛЕЮ
ЯРОСЛАВ
МИРОН з дружиною НАТАЛЕЮ
донька — ДАРІЯ КМІЦИКЕВИЧ з чоловіком БОГДАНОМ
внуки:
ВОЛОДИМИР з дружиною ЮЛЕЮ
БОГДАННА, МАРТА
ХРИСТИНА з чоловіком ВІКТОРОМ
правнучка — ЮЛІЯ
Родина СУМИКІВ
та ближча і дальша Родина в Україні

Ділимося з Родиною, Приятелями і Знайомими сумною вісткою,
що в понеділок, 23-го серпня 1982 року відійшла від нас у Вічність,
на 80-му році життя,

наша Найдорожча
МАТИ, БАБЦЯ, СЕСТРА І РОДИЧКА
б. учителька Урманя і Гінович

МАРІЯ (ЗАЯЦЬ)
ГОРОДЕЦЬКА

дочка д-ра Теодосія і Софії Мащак, дружина о. Степана Городецького, бувшого пароха церкви Богоявлення в Рочестері, Н. Й.

Тіло спочиває в похоронному заведенні P. W. Harris, 570 Kings Hwy S., де у вівторок і середу, 24-го і 25-го серпня 1982 р. будуть відправлені ПАРАСТАСИ І ПАНАХИДИ.

В четвер, 26-го серпня 1982 р., о 9-ій год. ранку Тіло буде перевезено до церкви Богоявлення, де відправиться СЛУЖБА БОЖА І ПОХОРОННІ ОБРЯДИ, а потім на цвинтар Holy Sepulchre, де Тіло спочине в родинному гробі.

Про молитви просять горем прибиті:

дочка — ЛІДІЯ ХОМЯК з родиною
32 Willite Dr., Rochester, N.Y. 14621
дочка — НІНА ЛЬОРЕНС з родиною
дочка — ДАРІЯ ОГЛЮК з родиною
син — ЯРОСЛАВ з родиною
сестри — ІВАНКА, НІНА
і брат — д-р ЛЕВ в Україні
Ближча і дальша Рідня в Україні, Америці і Канаді

•

Замість квітів, просимо складати свої жертви на Митрополичу Семінарію св. Василія Великого у Стемфорді, або на Видавничий Фонд УСС — Станиця Рочестер, або на Український Музей в Ню Йорку.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими,
що в четвер, 12-го серпня 1982 року
в Джолієт, Ілл., з Волі Всевишнього,
на 92-му році життя,
відійшла від нас у Вічність

наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ І КУЗЕНКА

бл. п.

ОЛЕНА з ГАНКЕВИЧІВ

ГРИНЮК

ПОХОРОН відбувся 14-го серпня 1982 р. з церкви свв. Володимира і Ольги на кладовище св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Горем прибиті:

СОФІЯ СИВЕНЬКА — дочка
СТЕПАН СИВЕНЬКИЙ зріднею — внук
ХРИСТЯ БЕЙЛІ з ріднею — внучка
МАРТА ЗАВАЛИНСЬКА з ріднею — внучка в Австралії
МАРІЯ і д-р ОРЕСТ БАБ'ЯК — дочка і зять
д-р ЮРІЙ БАБ'ЯК з ріднею — внук
МАРТА МАЄР з ріднею — внучка
ЛІЛЯ БЕРНДЛЬ з ріднею — внучка в Німеччині
ГАЛЯ і д-р РОМАН СОСЕНКО — дочка і зять
д-р ЮРІЙ СОСЕНКО з дружиною — внук
д-р ОЛЕКСАНДЕР СОСЕНКО з дружиною — внук
МАРТА і ЛІДА СОСЕНКО — внучки
ЮЛІЯ РУДНИЦЬКА з ріднею — кузенка
д-р ГРИГОР ЛУЖНИЦЬКИЙ з ріднею — кузен в Америці

Богдана Микитюка переобрано на голову УІС у Канаді

У вівторок, 15-го червня, відбулися Річні збори Української Іміграційної Служби в Канаді, на яких одноголосно переобрано голову Богдана Микитюка.

До Управи увійшли: Дарія Царевич, заступник; Іван Григорович, заступник і скарбник; Ольга Даниляк, секретар; Едвард Бурштинський, Михайло Вавришин, Валентина Курилів, Маріян Когут і Нестор Макух— члени. В зборах взяли участь від Централі КУК— Андрій Бандера, від Провінційної Ради КУК—д-р Петро Глібович та д-р Євген Мастикаш з Торонто КУК.

Канадсько–Українська Іміграційна Служба в останньому році виявила багато ініціятиви та праці, спеціяльно у зв'язку зі спонзоруванням українських утікачів з Польщі на сталий побут до Канади. Під цю пору завдяки КУІС до Канади приїхали 73 особи, а ще 138 мають підписані документи і чекають на виїзд. Це було уможливлене домовленням Централі КУК з федеральним урядом Канади, яке дозволяє українським організаціям, членам КУК, спонзорувати втікачів зі Східньої Европи на сталий побут до Канади. У більшості випадків КУІС підписала документи спонзорства, а різні організації зголосили свою охоту перебрати опіку над новоприбулими.

Наприклад, українська католицька парафія в Кіченер зобов'язалася заопікуватися п'ятьма родинами (разом 15 осіб), СУМ в Торонто—6 особами. Пласт сам підписав документи 23 молодим втікачам і ними опікується.

Минулого року восени члени СУСК перевели збіркову акцію на допомогу втікачам з Польщі, яка принесла КУІС 54,144 дол. Це поважна сума грошей, але, взявши під увагу число осіб, які хочуть приїхати до Канади і кошти поселення, це не досить, щоб всім дати потрібну допомогу. Іміграційна Служба вже видала коло 35,000 дол. на потреби емігрантів в Австрії та в Канаді.

Працю КУІС оцінила не тільки українська громада, але також й урядові чинники. На провадження канцелярії та затруднення працівників одержано від федерального секретаріяту 15,000 дол., а від провінційного уряду—11,000 дол.

Окрім полагодження всіх справ у зв'язку з приїздом до Канади втікачів, КУІС також зорганізувала спеціяльний курс мови для новоприбулих українців при Шкільній Раді міста Торонто в школі Гамберсайд та спеціяльний курс англійської та української мов в таборі переселення недалеко Зальцбургу.

Впродовж травня та червня, щочетверга відбувалися в Інституті св. Володимира орієнтаційні семінари для новоприбулих до Торонто та околиці, щоб допомогти їм краще познайомитися з новою країною поселення та з українською громадою в Канаді.

Число втікачів, які знаходяться в Австрії чи інших країнах Европи, зростає щотижня. Останньо найбільше зголошень приходить від українських втікачів з Румунії. Більшість з них хоче еміґрувати до Канади, бо до ЗСА майже неможливо виїхати.

Щоб продовжувати розпочати діло і допомогти всім бажаючим українським втікачам приїхати до Канади, КУІС знову плянує восени перевести на цю ціль збіркову кампанію.

ПЕРЕСТАВЛЕНІ ТЕКСТИ І ЗАГОЛОВКИ

У „Свободі" (ч. 159 з вівтірка, 24-го серпня ц.р.) під час розміщування матеріялів на 4- ій сторінці закінчення репортажу під заг. „Двотижневе Свято Молоді на Союзівці" помилково наліплено під заголовком „Бенефіс..." разом з фотом, яке відноситься до допису вгорі. — *Ред.*

РОЗКЛАД ТЕНІСОВИХ ЗМАГАНЬ НА СОЮЗІВЦІ

Тенісова ланка УСЦАК, що її очолює інж. Роман Ракочий, ст., узгіднила з Управою Союзівки дати цьогорічних тенісових змагань на цій оселі УНСоюзу, як слідує:

3, 4, 5 і 6-го вересня — УСЦАК — крайові
18 і 19-го вересня — УНС 16 і 8
9 і 10-го жовтня — КЛК

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ЗАКІНЧЕННЯ СПОРТОВОЇ ШКОЛИ УСВТ „Ч.СІЧ" — 1982

У суботу, 14-го серпня ц. р., у великій їдальні оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й., відбулося врочисте закриття 13-ої з черги Спортової Школи „Ч.Січі", в якому взяло участь понад 100 осіб — учасники, інструктори, опікуни, керівники, батьки й почесні гості. Програму святкового бенкету відкрив О.Твардовський, керівник Спортової Школи в перших двох тижнях, який привітав присутніх, поінформував їх про перехід вишколу і побут учасників та представив господаря цілої програми закриття М.Стебельського, керівника двох заключних тижнів вишколу.

Згідно із поданими фактами, в цьогорічній Спортовій Школі „Ч.Січі" на протязі чотирьох тижнів побувало 88 юначок і юнаків, з якими працювали і ними опікувалися 14-ть фахових інструкторів, опікунів та досвідчених членів Команди. Традиційно велика більшість юнацтва брала участь у вишколі в копаному м'ячі, який переводили такі відомі наші тренери: Ігор Чупенко, колишній тренер професійних дружин у сучасній Україні, Михайло Рибак, колишній тренер популярної в сучасній Україні дружини „Карпати" Львів, Михайло Сергіїв, тренер і суддя Федерації копаного м'яча ЗСА, та Маріян Хамуляк, вихованець Спортової Школи „Ч. Січі", під сучасну пору перший воротар дружини „Ч. Січі" і чемпіонської дружини Кін Коледжу в Ню Джерзі.

Як відмітив ряд самих учасників, таких досвідчених тренерів не має в ЗСА жадна інша спортова школа чи спортові табори.

Навчанням групи приблизно 30 учасників у тенісі займалися: Адріян Кутко, Роман Цікало й Ростислав Клюковський з Торонто. Плавацький вишкіл проводив Віктор Каздоба. В цьому році згідно з наміченою програмою поміж спортовим вишколом бажаючі учасники, в числі 10-ть тижнево, брали участь у навчанні української мови, а всі учасники — у вивченні українських пісень, деякі з котрих написані в Спортовій Школі. Тією програмою займалася відома учителька Марійка Бокало, якій у розучуванні пісень допомагав Р.Клюковський. Цікаво, що у навчанні української мови охоче брали участь Бил Штайнбрехер, Джеймс Голл, Бад Ґрімм, усі три спортові діячі і тренери копаного м'яча в Вотерфорді, Ню Джерзі, які в першому тижні проходили тренерський вишкіл і навчалися від наших інструкторів бажаного ними знання. Вислідми навчання української мови й пісень, особливо дітей мішаних подруж, що зовсім не володіли нею, батьки і гості почули під час розвагової програми, виконавцями якої були власне ці учасники Спортової Школи. На протязі чотирьох тижнів були висвітлені 32 спортово-вишкільні й розвагові фільми та добре опрацьований монтаж прозірок із звукозаписом з історії України.

Значно поширено в цьому році зустрічі з учасниками українських й американських таборів, з якими відбуто дуже цікаві для учасників змагання у копаному м'ячі і плаванні. Три такі зустрічі й змагання відбулися з американським табором „Питіян", в якому перебувало коло 400 дітей. Спортовим вишколом у цьому таборі займалися вимінні студенти з Фінляндії, Франції, Голляндії й інших країн. У зустрічах, в яких збірна учасників Спортової Школи двократно перемогла і тільки збірна Команди зазнала поразки, ці студенти подивляли факт існування в ЗСА такої заавансованої Української Спортової Школи.

В другому тижні відбулася двократна зустріч учасників С.Школи з учасниками Кобзарського табору ОДУМ, один раз при спільній ватрі і другий — у змаганнях копаного м'яча, в яких, очевидно, перемогли спортовці вислідом 3:0. В третьому тижні майже всі учасники Спортової Школи відбули поїздку до спортового табору СУМ-А в Елленвілл, де відбулися між іншими два змагання в копаному м'ячі і плаванні. Молодша збірна СШ ремісувала з молодшими сумівцями 2:2, а дещо старші учасники зазнали проти значно старших господарів поразки 1:7. В четвертому тижні учасники спортового табору СУМ-А відбули дружню поїздку до Спортової Школи „Ч.Січі", де у відплатних змаганнях молодші „Січовики" перемогли 4:0, а старші виграли 2:1.

З нагоди цих зустрічів були виголошені привітальні промови, в яких керівники підкреслювали важливість та вартість їх для даних організацій. Після спільної молитви, щоденної присяги Спортової Школи, обіду та розвагової програми найвидатнішим учасницям і учасникам вручено трофеї, що їх уфундував УБСоюз.

У тенісовому вишколі вибилися такі юначки: Віра Сивенька, Мариса Волощук, Ілона Мельник і Наталка Мамчак. З юнаків трофеї одержали — Андрій Ансон, Християн Мамчак, Олесь Кіпа-Дейгл, Ярослав Твардовський, Марко Надбережний, Андрій Гарматій і Ігор Надбережний.

У плаванні — Таїса Бокало, Ніка Мамчак, Лора Винницька, Наталка Мамчак. Хлопці: Андрій Журавель, Борис Гичко, Даньо Хамуляк, Марко Надбережний. У копаному м'ячі: Тарас Науменко, Лесь Мельник, Стефан Хамуляк, Тарас Бортник, Марко Рікійо, Богдан Ґбур, Олесь Василак, Олесь Ролянд, Івась Телюк, Михайло Волощук, Франко Голінатий, Гриць Сергіїв, Ярослав Твардовський, Олесь Журавель, Андрій Журавель, Андрій Ролянд, Рикі Ткачук, Даньо Хамуляк, Адріян Павлюк, Андрій Гарматій, Анді Лоза, Тиміш Сергіїв, Таїса Бокало, Лора Винницька, Олесь Бобровський. Трофеї найкращих таборовиків одержали: Християн Мамчак, О. Бобровський, М.Надбережний, М.Волощук, Т.Бокало і Н.Мамчак. Зі словами привіту і признання для діячів УСВТ „Ч.Січ" і Спортової Школи в часі бенкету виступали: голова УБС Іван Олексин, управитель оселі „Верховина" Микола Богдан і директор вишколу Ігор Чупенко. Від учасниць зворушливо подякувала Управі Спортової Школи за вишкіл і опіку Віра Сивенька, а від юнаків — Андрій Гарматій. Обидвоє в імені усіх учасників відмітили чудовий склад інструкторів та опікунів, завдяки чому велика більшість юнацтва набула багато більше зннння в окремих ділянках спорту, які їм придадуться у майбутньому житті.

(от)

ЗАМІСТЬ ФЕНІКСА — СФІНКС

У статті Василя Качмара („Свобода", ч. 144, 3-го серпня ц.р.) п.з. „У 100-річчя Українського Дівочого Інституту в Перемишлі", у першій шпальті здолини, треба читати: „Одначе, не зважаючи на всі лихоліття, в цьому нашому місті існує якась непоборна сила, бо Перемишль завжди відроджується з руїн, неначе отой античний фенікс". У другій шпальті, в першому рядку здолини, треба читати: „ Зібравши таким способом поверх три тисячі золотих ринських, дав почин до оснування у 1881 році Т-ва „Бурса для дівчат українсько-католицького обряду в Перемишлі". — *Ред.*

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ КІНАЛЬ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., померла 15-го липня 1982 року. Нар. 18-го грудня 1894 року в Австрії. Членом УНС стала в 1933 році. Залишила в смутку дочок Софію і Ірену, 8 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 19-го липня 1982 року на цвинтарі „Мт. Калварі" в Чатавага, Н.Й.

Вічна Її Пам'ять!
Марія А.Гаравус, секр.

АТАНАС БАРНА, член УНС Відд. 376-го ім. Тараса Шевченка в Торп, Віс., помер 16-го липня 1982 року на 59-му році життя. Нар. 26-го лютого 1923 року в Польщі. Членом УНС став у 1952 році. Залишив у смутку дружину Теклю, двох синів Івана і Михайла і дочку Ірену. Похорон відбувся 19-го липня 1982 року на православному цвинтарі в Люблині, Віск.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Ґвязда, секр.

ДАНИЛО САДІВНИЧИЙ, член УНС Відд. 334-го ім. Івана Франка в Пармі, Огайо, помер 19-го липня 1982 року на 86-му році життя. Нар. 1895 року в Україні. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Валентину, дочку Галину Деслер і синів Данила і Петра і 5 внуків. Похорон відбувся 21-го липня 1982 року в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.

МИХАЙЛО ҐУДЗИК, член УНС Відд. 84-го в Савтпорт, Конн., помер 20-го липня 1982 року на 88-му році життя. Нар. в 1893 році в Україні. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочок Рошан і Марію, сина Івана. Похорон відбувся 24-го липня 1982 року на цвинтарі „Вилловбрук" у Вестпорті, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Мирон Литвин, секр.

ЙОСИФ МОРОЗ, член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов у Філядельфії, Па., помер 21-го червня 1982 року на 86-му році життя. Нар. 21-го червня 1896 року в Західній Україні. Членом УНС став 1921 року. Залишив у смутку сина Матея і дочку Джозефіну Пашник. Похорон відбувся 24-го червня 1982 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ВОЛОДИМИР ПИВОВАРЧУК, член УНС Відд. 473-го ім. сотника Ю.Головінського в Монтреалі, Кве., помер 22-го червня 1982 року на 71-му році життя. Нар. в1911 році в Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Клавдію, двох синів Андрія і Віктора, сестру і племінників. Похорон відбувся 24-го червня 1982 року на цвинтарі в Монтреалі, Кве. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Віра Баніт, секр.

ЕВА ДЯК, член УНС Відд. 175-го ім. св. Миколая в Дітройті, Миш., померла 28-го червня 1982 року на 85-му році життя. Нар. 17-го березня 1897 року в Україні. Членом УНС стала в 1922 році. Залишила в смутку сина Михайла, дочку Маделину, внучку Мішель і правнуків Роя і Ґіла. Похорон відбувся 2-го липня 1982 року на цвинтарі місії Сан Фернандо в Сан Фернандо, Каліф.

Вічна Її Пам'ять!
Ярослав Базюк, секр.

МИХАЙЛО КІЧУЛА, член УНС Відд. 156-го ім. Тараса Шевченка в Брукгейвен, Па., помер 1-го липня 1982 року на 54-му році життя. Нар. 1928 року в Зах. Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Надію, сина Адріяна, батька Петра, матір Марію; братів Івана і Андрія і сестру Анну. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Новак, секр.

АНТІН РОЩАКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 240-го ім. Є. Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 25-го липня 1982 року на 71-му році життя. Нар. 1911 року в Україні. Членом УНС став у 1949 році. Залишив у смутку дружину Анну і доньку Ксеню. Похорон відбувся 27-го липня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ІВАН КРУПСЬКИЙ, д-р член УНС Відд. 204-го ім. А.Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й., помер 7-го липня 1982 року на 86-му році життя. Нар. 4-го жовтня 1895 року в Репеді, Україна. Членом УНС став у 1951 році. Залишив у смутку дружину Наталію, дочок Марію Березу і Ольгу Салліван. Похорон відбувся 10-го липня 1982 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбиргу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Мирон Заліпський, секр.

МИКОЛА ТКАЧУК-НІКОЛЬС, член і предсідник УНС, Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Ілл., помер 7-го липня 1982 року на 89-му році життя. Нар. 22-го листопада 1893 року в Чернівцях, Україна. Членом УНС став в 1950 році. Залишив у смутку дружину Олену і дочку Єлисавету Майц. Похорон відбувся на цвинтарі Елмвуд Рівер Ґров у Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Бережан, секр.

ВОЛОДИМИР ЧАЙКОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 334-го ім. Івана Франка в Клівленді, Огайо, помер 3-го серпня 1982-року на 83-му році життя. Нар. 1898 року в Україні. Членом УНС став в 1943 році. Залишив у смутку дружину Гелен, дочки Люїзу і Норму; 8-ох внуків, 9 правнуків і брата Івана. Похорон відбувся 6-го серпня 1982 року на цвинтарі „Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.

АННА ГОЛОВЧАК, член УНС Відд. 379 ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., померла 11-го липня 1982 року на 92-му році життя. Нар. 7-го грудня 1889 року в Рахові, Україна. Членом УНС стала в 1932 році. Залишила в смутку сина Івана, дочок Марію і Мері; 8 внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 14-го липня 1982 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Її Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ЕВА ХИТРИН, член УНС Відд. 270-го Б-ва св. Івана Христителя в Джерзі Сити, Н.Дж., померла 1-го липня 1982 року на 95-му році життя. Нар. 14-го липня 1887 року в Україні. Членом УНС стала у 1940 році. Залишила у смутку сина Василя, дві дочки Лілію і Марію, двох внуків і двох правнуків. Похорон відбувся 3-го липня 1982 року на цвинтарі „Норт Арлінгтон" в Ню Джерзі.

Вічна Її Пам'ять!
Степан Островський, секр.

МАРІЯ БРЕЛИК, член УНС Відд. 31-го ім. свв. Кирила і Методія в Ст. Клер, Па., померла 13-го липня 1982 року на 69-му році життя. Нар. 17-го січня 1913 року в Ст. Клер, Па. Членом УНС стала в 1934 році. Залишила в смутку брата Йосифа; сестер Анну, Катерину і Юлію; племінника і племінницю. Похорон відбувся 20-го липня 1982 року на цвинтарі св. Трійці в Ст. Клер, Па.

Вічна Її Пам'ять!
Секретар.

ТЕОФІЛЬ ЦІШКЕВИЧ, член УНС Відд. 240-го ім. Є.Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 11-го червня 1982 року на 58-му році життя. Нар. 1924 року в Дрогобичі, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Анну, синів Ігоря і Володимира. Похорон відбувся 14-го червня 1982 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Степан Воляник, секр.

ІВАН БІЛОГАН, член УНС Відд. 465-го в Ляшіні, Кве., помер 24-го червня 1982 року на 61-му році життя. Нар. в Зах. Україні. Залишив у смутку дочку Галину і сина Степана. Похорон відбувся на Кат. цвинтарі в Ляшіні, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Т.Мороз, секр.

МАРТА В.КУШНІР, член УНС Відд. 379-го ім. св Юрія в Чикаго, Ілл., померла 21-го липня 1982 року на 82-му році життя. Нар. 25-го липня 1900 року у Волоху, Березіль, Україна. Членом УНС стала в 1953 році. Залишила в смутку дочку Наталію Древницьку, внуків: Джіна, Дагласа, Надію, Аліцію; правнуків Даніслю і Дейну; сестер Ольгу Васильків і Аннету Броквей. Похорон відбувся 22-го липня 1982 року на цвинтарі науки і здоров'я в Оклагома Сити, Оклагома.

Вічна Її Пам'ять!
Василь Семків, секр.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

І ЗНОВА ДО ШКОЛИ... Всі шкільні підручники всіх наших видавництв одержите в Арці. Каталог — даром.

Книжку написати не тяжко, видати її то тяжче, але потім її розпродати то вже найтяжче. Автори мають славу! Але не мають грошей на страву! Моя книжка $12.70.
Пишіть: SURMA
11 E. 7th St., New York, N.Y. 10003

Олександер Кошиць
РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ
(730 стор.)
Ціна $32.00 з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

● HELP WANTED ●

ПОШУКУЄМО
ЖІНКУ до ОПІКИ
над 2-літнім хлопчиком, з вигідним доїздом або з помешканням на місці, в Джерзі Сиτі. Тел. від понеділка до п'ятниці — 6-9 веч. (201) 433-4312

$250 WEEKLY PAYCHECKS
(fully guaranteed)
working part or full time at home. Weekly paychecks mailed directly to you from Home Office every Wednesday. Start immediately. No experience necesseary. National company. Do your work right in the comfort and security of your own home. Details and application mailed. Send your name and address to:
American Fidelity Company,
Hiring Dept. 77,
1040 Lone Star Dr.,
New Braunfels, TX. 78130.

ПОШУКУЄТЬСЯ
відповідальну жінку до пильнування 1-річного хлопчика в Лівінґстоні, Н. Дж., 2 або 3 дні в тижні від 10:30 рано до 5-ої по пол.
(201) 994-2812

●FUNERAL DIRECTORS●

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111
АСЕКУРУЄМО
авта, будинки, хатні речі, дорогоцінності, бизнеси від вогню, грабунків, особистої відповідальности (liability). Потрібні інформації подасть
ПЕТРО РИЧОК
забезпеченевий агент брокер — (201) 373-6434
(201) 373-6453

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
CYPRESS HILLS MONUMENTS
ВОЛТЕР БЄЛЯНСЬКИЙ
Walter Bielanski
К. М. КАРДОВИЧ
Constantine M. Kardovich
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.
Miami, Fla. (305) 653-5861
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

ЯК СТАТИ БАГАТИМ
(АБО МІЛЬЙОНЕРОМ)

НАЙКРАЩИМ СПОСОБОМ НАЗБИРАТИ ВЕЛИКУ СУМУ ГРОШЕЙ Є ЧЕРЕЗ ОСОБИСТЕ ПЕНСІЙНЕ КОНТО

I.P.A.
У КАСІ "САМОПОМІЧ"
ЩО ТЕПЕР ПЛАТИТЬ 13% ДО КІНЦЯ КВАРТАЛУ, 31 БЕРЕЗНЯ 1982

ПЕНСІЙНЕ КОНТО Є ІДЕАЛЬНЕ ТОМУ, ЩО
1. ЗАРОБЛЯЄ ВИСОКІ ПРОЦЕНТИ
2. ГРОШІ Є ЗВІЛЬНЕНІ З ПОДАТКУ
3. ДАЄ ВАМ ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
4. "САМОПОМІЧ" НЕ ОБТЯЖУЄ ЧЛЕНІВ ЗА ПЕРЕДЧАСНИЙ ВИБІР ГРОШЕЙ
5. НА 65-МУ РОЦІ ЖИТТЯ КОНТО IPA.

ДАСТЬ ВАМ 1,446,658 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 30-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 755,454 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 35-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 390,743 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 40-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 198,303 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 45-МУ РОЦІ ЖИТТЯ
ДАСТЬ ВАМ 96,763 ДОЛ., ЯКЩО ВІДКРИЄТЕ КОНТО У 50-МУ РОЦІ ЖИТТЯ

ЩО ТО Є КОНТО IPA?
1. IPA є особисте пенсійне конто, яке може відкрити кожна працююча або самозатруднена особа
2. Гроші вложені на IPA конто можна відтягнути від податку.
3. Гроші на конто IPA можна вкладати раз в рік або ратами, але не більше як 2,000 долярів річно
4. Гроші з конта можна почати вибирати на 59 1/2 році життя.
5. Якщо в родині працюють обоє, чоловік і жінка, то кожен з них має право мати своє власне IPA конто та на це конто вкладати 2,000 долярів річно. Разом подружжя тоді є звільнене з податку до суми 4,000 долярів річно.
6. Якщо в подружжі працює тільки одна особа, то дозволяється відкрити також конто для непрацюючої особи. Спільна сума вкладів на обидва конта не може перевищити 2,250 долярів річно. Цю суму можна розділити між обома контами в якій небудь пропорції, але вклад на одне конто не може бути більше як 2,000 річно.
7. Конто IPA має окреме державне забезпечення до дол. 100,000, не залежно від 100,000-го забезпечення на інших ощадностевих контах

"САМОПОМІЧ" - Чікаґо
2351 W. CHICAGO AVE., CHICAGO, IL. 60622
TEL. (312) 489-0520

УВАГА! ВЖЕ МАЄМО НА СКЛАДІ КНИЖКУ УВАГА!
Володимира Барагури
МЕЧ і КНИГА
ЗБІРКА ІСТОРИЧНИХ І БІОГРАФІЧНИХ ОПОВІДАНЬ
ДРУГЕ, ДОПОВНЕНЕ ВИДАННЯ, З КОЛЬОРОВИМИ ІЛЮСТРАЦІЯМИ ПЕТРА АНДРУСЕВА І МИХАЙЛА МИХАЛЕВИЧА
„Меч і книга" — це необхідна допоміжна лектура при навчанні українознавства.
112 сторінок — ціна $6.00 + порто
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку
ЗАМОВЛЯТИ:
"SVOBODA" BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Скористайте з вимково доброї нагоди
ОГОЛОШЕННЯ в Календарі УНСоюзу на 1983-ій рік
Цим Ви зможете познайомити ввесь український загал з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

Одна сторінка	$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситься надсилати найдальше до 11 вересня 1982 р.
SVOBODA
30 Montgomery St. • Jersey City, N. J. 07302